

ningen af disse to Tal, 64 Mill. Kr. i 1921—22 og 38 Mill. Kr., efter at de foreslaaede Nedskæringer har fundet Sted, er foretaget paa samme Grundlag. Det er bekendt, at der siden 1921—22 har fundet en ændret Opstilling Sted paa Finansloven, saaledes at man nu til Udgift fører Forrentning og Afskrivning af militære Arealer og Etablissementer. Det gjorde man ikke i 1921—22, da Udgifterne var 64 Mill. Kr. Men det er klart, at vil man have en Sammenligning, der betyder noget, maa man opstille Tallene paa det samme Grundlag, og det er det, der er gjort, naar man kommer til det Resultat, at til de 64 Mill. Kr. i 1921—22 svarer 38 Mill. Kr. for det kommende Aar, efter at Forslagene forhaabentlig er gennemført.

Altsaa, hvis man vil drage en Sammenligning med Hensyn til Nedskæringen, saa taaler de Reduktioner, som under Venstres Ledelse dels er gennemført og dels nu er foreslaaet, fuldt vel Sammenligning med Besparelserne af de andre offentlige Byrder, og jeg tilføjer, at hvis man vil drage en Sammenligning mellem Danmarks og andre Landes Forsvarsudgifter, f. Eks. de nordiske Landes, saa taaler ogsaa her vore meget vel Sammenligningen set fra et økonomisk Synspunkt. Tager vi saaledes Udgifterne for Danmark, Sverige og Norge, viser det sig, at i 1926—27 er Sveriges militære Udgifter budgetteret til 140,1 Mill. Kr. Sverige har et Folketal paa 6 Millioner, det vil sige, at i Sverige betaler hver Indbygger til Forsvaret 23 Kr. 35 Ø. Norges Forsvarsvæsen vil efter Ordningen af 1927 koste 50 Mill. Kr.; med et Folketal paa 2,36 Millioner svarer det til 18 Kr. 50 Ø. pr. Indbygger. Efter de Forslag, den højtærede Forsvarsminister har stillet, vil Danmark komme ned paa 38 Mill. Kr. til sit Militærvæsen, og med en Folkemængde paa 3,26 Millioner vil det sige, at hver Indbygger kommer til at svare 11 Kr. 66 Ø. Man ser altsaa af Tallene, at Danmark meget vel taaler en Sammenligning.

Men efter at jeg har nævnt disse Tal og draget disse Sammenligninger, vil jeg gerne gøre den Tilføjelse, at for mit Parti er det ikke ene afgørende, at Landets Forsvarsordning er billig i Sammenligning med andre Landes, som det er naturligt at sammenligne den med. For os er den billigste Ordning ikke den bedste, vi fastholder Fordringen om, at vi skal have en forsvarlig Ordning, det vil sige en Ordning, som giver Sandsynlighed for, at vi kan løse de Opgaver, som det paahviler os at løse under eventuelt indtrædende Begivenheder. Hvilke Opgaver dette er, skal jeg ikke komme ind paa her,

det har vi diskuteret saa ofte. Vort Syn i saa Henseende har fundet sit Udtryk i Forsvarsordningen af 1922, og med denne Ordning som Baggrund maa vi naturligvis se paa de Besparelser, her foreslaas. Vi maa opstille Spørgsmaalet: Er disse Besparelser forsvarlige, naar denne Ordning ikke skal undergraves og gøres værdiløs? Fra vor Side mener vi det, og vi kan derfor give de af den højtærede Forsvarsminister stillede Forslag vor Tilslutning.

Nu er der sagt fra anden Side: Ja, men det er jo ikke Besparelser, det er jo paa visse Punkter kun Udsættelser. Det er ikke rigtigt, og jeg skal straks komme ind derpaa, men naturligvis er der mellem de foreslaaede Nedsættelser Poster, som ikke kan opretholdes i den nedskaarne Skikkelse. Naar vi har en Hær, hvis Føring i høj Grad bygger paa Reservebefalingsmænd, maa man naturligvis give disse Lejlighed til den fornødne Øvelse i Føring, og det kan kun ske ved, at man indkalder Mandskab til Manøvrer i behørigt Omfang. Man kan naturligvis ikke Aar efter Aar gøre Øvelsesapparatet minimalt — derom har den højtærede Forsvarsminister talt, og jeg skal ikke gentage hans Argumentation i saa Henseende — og, for at holde os til det foreliggende Lovforslag, naar Gennemførelsen af Hærorrdningen forudsætter, at der aarlig anvendes 3 Mill. Kr. til Supplerings af Hærens Materiel, saa kan man selv sagt ikke Aar efter Aar nøjes med at bevilge 1 Mill. Kr. Om der behøves 3 Mill. Kr., eller Prisforholdene kan gøre et mindre Beløb forsvarligt, maa Tiden afgøre, men man kan afgjort ikke, naar der forudsættes anvendt 3 Mill. Kr., med eet Slag sige: Nu sætter vi det ned til 1 Mill. Kr., og derved bliver det. Derved faar man et forfusket og værdiløst Hærapparat.

Men saa vil man sige: Ja, men saa er det altsaa paa væsentlige Punkter kun Udsættelser og ikke varige Besparelser, her foreslaas. Det er ikke rigtigt. Den højtærede Forsvarsminister har i sin Fremsettelsestale meget klart tilkendegivet, at det er varige Besparelser, disse Forslag skal danne Indledningen til. Den højtærede Forsvarsminister udtalte — det staa paa Sp. 2377 —, at han for Tiden foretager Overvejelser med Hensyn til en Forenkling indenfor den militære Organisation. Han nævner som Eksempler paa, hvor en Forenkling frembyder sig som mulig og ønskelig, at man for Tiden har to Lægekorps, et for Hæren og et for Flaaden, at man har Hospitalsvæsenet delt, idet der er et Hospital for Hæren og et for Flaaden, og at man